

College van beroep voor de examens

U202101880/svw
CBE 2020-190

Verzonden: 26 februari 2021

Zaak 2020-190

Datum uitspraak: 20 januari 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de Examenkamer Psychologie, gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit d.d. 27 augustus 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat haar verzoek om toelating tot het schakelprogramma voor doorstroom naar de wo-master Psychology (variant Klinische psychologie) werd gehonoreerd. Het schakelprogramma omvat 30 studiepunten. De toelating tot het genoemde schakelprogramma is gebaseerd op de door appellante gevolgde opleiding WO Psychologie aan de Rijksuniversiteit Utrecht (1992).
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld bij brief d.d. 27 september 2020. Dit beroep werd door het College van Beroep voor de Examens (College) ontvangen op 30 september 2020.
3. Verweerders en appellante zijn (vooralsnog) niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant heeft virtueel deelgenomen aan de hoorzitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw dr. F.M.J. Dehue, lid van de Examenkamer Psychologie, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de toelating tot het schakelprogramma voor doorstroom naar de WO-master Psychology (variant Klinische psychologie), in het bijzonder tegen het niet vrijgesteld worden voor de cursus Onderzoekspracticum cross-sectioneel onderzoek (Onderzoekspracticum).
3. Appellante voert de volgende gronden aan. Zij heeft een WO doctoraal Psychologie (4 jaar) gevolgd en afgerond in 1992. Onderdeel van deze opleiding waren de vakken Methoden & Technieken A, B en C, en daarnaast heeft zij diverse vakken gevolgd die vielen in de categorie onderzoek, testen en methoden en technieken. Die vakken komen overeen met de (inhoud van het) Onderzoekspracticum. Appellante geeft aan dat zij niet voornemens is de BAPB-accreditatie te verkrijgen, om die reden zou ze de cursus ook niet nodig hebben. Gelet op de bijzondere omstandigheden (COVID-19) is het appellante niet gelukt om gewaarmerkte kopieën van de studiegidsen die betrekking hebben op de door haar gevolgde opleiding te verkrijgen. Appellante is voorts van mening dat zij voldoende

- informatie heeft aangeleverd, op basis waarvan de Commissie tot het oordeel zou moeten (kunnen) komen dat zij voor het Onderzoekspracticum wordt vrijgesteld.
4. Appellante heeft ter zitting herhaald dat zij van mening is dat ze voldoende heeft laten zien dat de door haar gevolgde opleiding naar inhoud, niveau en omvang overeenkomt met het programma van de OU, meer in het bijzonder het Onderzoekspracticum. Zij wil geen gebruik maken van de mogelijkheid (alsnog) de gewaarmerkte kopieën toe te zenden c.q. het beroep aan te houden.
  5. Verweerders betogen onder verwijzing naar de brief d.d. 26 oktober 2020 met het kenmerk U2020/8157 AOK, dat appellante vooralsnog geen schikking werd aangeboden. De Commissie betoogt dat de positieve toelatingsbeslissing is afgegeven op basis van het vigerende beleid. Verkorting van het schakelprogramma wordt verleend op basis van de aan de Commissie te overleggen gewaarmerkte getuigschriften, certificaten/cijferlijsten en cursusbeschrijvingen. De bewijslast respectievelijk de motivering voor het verzoek ligt bij de student. Verweerders merken op dat appellante geen kopieën van de cursusbeschrijvingen heeft overlegd, voorts dat zij appellante de mogelijkheid hebben geboden dit alsnog te doen.
  6. Verweerders betogen dat vrijstelling dan wel verkorting van het schakelprogramma kan worden verleend indien het eerder gevolgd hoger onderwijs naar inhoud, omvang en niveau in voldoende mate overeenstemt met het vrij te stellen deel van de opleiding van de OU. Appellante heeft geen gewaarmerkte stukken overlegd, waardoor geen vergelijking met de door haar gevolgde cursussen kan worden gemaakt. Dat appellante de BAPD-aantekening niet wenst te behalen, dat zij geen wetenschappelijk onderzoek wenst te gaan doen en dat zij de cursus niet wenst te volgen, is geen reden om haar vrij te stellen van het betreffende onderzoekspracticum.
  7. Ter zitting werd door verweerders, in afwijking van hetgeen werd vermeld in het besluit, toegelicht dat de vrijstelling werd afgegeven op grond van de door appellante in 2005 afgeronde IMD Business School opleiding. Voorts hebben verweerders ter zitting onder verwijzing naar de Uitvoeringsregeling toegelicht dat getuigschriften en diploma's die afgegeven zijn vóór 2005 geen recht geven op de door de Commissie voor de examens goedgekeurde standaardvrijstellingsprogramma's. Een verkorting van het schakelprogramma kan appellante niet worden aangeboden omdat er niet getoetst kan worden op de gevolgde cursussen (als onderdeel van de door appellante in 1992 afgeronde WO doctoraal Psychologie) overeenstemmen met de OU-cursus.
  8. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
  9. In geschil is of appellante bij de verleende vrijstellingen ook vrijgesteld had moeten worden voor het Onderzoekspracticum.
  10. Het College stelt vast dat in de Uitvoeringsregeling bij de Onderwijs- en Examenregeling 2020-2021 van de WO Bacheloropleiding Psychologie de bepaling is opgenomen dat getuigschriften en diploma's die afgegeven zijn vóór 2005 geen recht geven op de door de Commissie voor de examens goedgekeurde standaardvrijstellingsprogramma's. Voorts begrijpt het College op basis van het Examenreglement, dat vrijstelling wordt verleend op basis van aan de CvE te overleggen gewaarmerkte getuigschriften, gewaarmerkte certificaten, gewaarmerkte cursusomschrijving(en) en/of gewaarmerkt cursusmateriaal. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders in deze procedure acht het College het niet onredelijk dat zij niet hebben kunnen vaststellen dat de door appellante gevolgde opleiding, meer in het bijzonder de door appellante genoemde vakken, naar inhoud, niveau en omvang voldoende overeenstemmen met het Onderzoekspracticum. Het College volgt daarbij het verweer van de Commissie dat appellante verantwoordelijk is voor het aanleveren van deze stukken en dat haar de mogelijkheid is geboden omdat alsnog te doen.
  11. Het College overweegt dat de huidige omstandigheden (COVID-19) eraan bijdragen dat appellante eerder in de procedure geen gewaarmerkte kopieën van de studiegidsen kan overhandigen, maar dat niet is gebleken dat appellante op meerdere momenten een poging heeft ondernomen. Gelet op de geboden mogelijkheid om op een later moment de relevante stukken alsnog in te brengen kan de handelwijze van verweerders niet als kennelijk onredelijk geoordeeld worden.
  12. Het College overweegt gelet op hetgeen hierboven onder 7 is opgenomen, dat het besluit van de Commissie om appellante toelating te verlenen tot het schakelprogramma een motiveringsgebrek bevat, omdat in het besluit niet blijkt dat de door appellante in 2005 afgeronde IMD Business School opleiding aanleiding was voor de verkregen toelating. Dat klemt temeer omdat daardoor aanvankelijk het toetsingskader onduidelijk is gebleken. Het College overweegt dat de toelatingsbeslissing alsmede het toetsingskader ter zitting door verweerders voldoende is toegelicht. Het College ziet dan

ook geen grond om het besluit voor kennelijk onredelijk te houden, noch komt zij tot het oordeel dat een, na vernietiging nieuw te nemen besluit, een ander rechtsgevolg met zich mee zou kunnen brengen.

13. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep, voor zover het beoordeeld kan worden binnen de bevoegdheid van het College en met de beoordelingsmaatstaven die zij kan hanteren, ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. C. Gelderman, B.J.W.L. Geurts, drs I.V. Storm-Stevelmans en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 20 januari 2021

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag